

Καλησπέρα!

Καταρχάς θα ήθελα να εκφράσω, εκ μέρους όλων μας στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ), τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια, στους φίλους, στους συναδέλφους και στους αγαπημένους ανθρώπους του αείμνηστου Αιδεσιμότατου Calvin Butts. Αυτός ο άνθρωπος, που αποτελεί έτερο τιμώμενο πρόσωπο απόψε, ήταν ένας πραγματικός πνευματικός ηγέτης και στυλοβάτης της κοινότητάς μας στη Νέα Υόρκη. Ας αναπαυθεί εν ειρήνη.

Θα ήθελα, επίσης, να εκφράσω τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια για το έργο των τιμώμενων προσώπων της αποψινής βραδιάς.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στη Peg Breen και σε καθέναν ξεχωριστά, ως μέλος της ομάδας του New York Landmarks Conservancy, για ό,τι κάνετε προκειμένου να συμβάλετε στη διαφύλαξη της αρχιτεκτονικής, της κληρονομιάς, του πολιτισμού, της κοινότητας και του ανθρώπινου προσώπου της πόλης. Σε μία εποχή, όπου φαίνεται να εκλείπει η εμπιστοσύνη, σε πολλαπλά μέτωπα, υπάρχουν οργανισμοί, όπως ο New York Landmarks Conservancy, που συνεχίζουν να υπηρετούν την αποστολή τους με πάθος και αποφασιστικότητα για το ευρύτερο καλό.

Δεν θα μπορούσαμε να σκεφτούμε πιο κατάλληλο χώρο φιλοξενίας της σημερινής εκδήλωσης, από αυτήν εδώ την εμβληματική αίθουσα σε αυτό το εμβληματικό κτίριο. Σας ευχαριστώ όλους για την τιμή που κάνετε τόσο σε εμένα όσο και στους συναδέλφους μου στο ΙΣΝ.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον αείμνηστο θείο μου, Σταύρο Νιάρχο, ο οποίος μας προσέφερε τους πόρους προκειμένου να έχουμε τη δυνατότητα να συμβάλουμε θετικά με το έργο μας σε όλο τον κόσμο. Από τον θάνατο του θείου μου και την ίδρυση του ΙΣΝ το 1996 -πριν από 26 χρόνια- έχουμε δραστηριοποιηθεί σε περισσότερες από 135 χώρες σε όλο τον κόσμο, προσπαθώντας να κάνουμε από πλευράς μας ό,τι μπορούμε για να συμβάλουμε στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου για όλους!

Ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους μου —πρώην και νυν— που συμμετείχαν και συμμετέχουν σε αυτό το ταξίδι του ΙΣΝ.

Κλείνοντας, ήθελα να μοιραστώ μαζί σας ένα ποίημα που έχει αποτελέσει πραγματικό σημείο αναφοράς στη ζωή μου και που με κρατάει σταθερά σε εγρήγορση. Πρόκειται για την «Ιθάκη» του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καβάφη, του Έλληνα ποιητή από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου.

Θα σας αποχαιρετίσω με τις πρώτες τρεις και τις τελευταίες τρεις γραμμές του ποιήματος. Σας προτρέπω να το διαβάσετε ολόκληρο, όταν βρείτε λίγο ελεύθερο χρόνο. Ακόμη καλύτερα, σας συνιστώ να το ακούσετε (μπορείτε εύκολα να το αναζητήσετε στο διαδίκτυο) στα αγγλικά με αφηγητή τον αείμνηστο ηθοποιό Sir Sean

Connelly, και μουσική σε σύνθεση από τον αείμνηστο Έλληνα συνθέτη, Βαγγέλη Παπαθανασίου.

«Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη, / να εύχεται να 'ναι μακρύς ο δρόμος, / γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις.»

...«Κι αν πτωχική την βρεις, η Ιθάκη δεν σε γέλασε. / Έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα, / ήδη θα το κατάλαβες οι Ιθάκες τι σημαίνουν.»

Όλα έχουν να κάνουν με το ταξίδι. Και όπως είδατε νωρίτερα στο βίντεο, στο σημείο που αναφέρθηκα στη Νέα Υόρκη, η οποία μας επιτρέπει σε όλους να τη «δανειστούμε», σημασία έχει τι κάνουμε όλοι εμείς με τη σειρά μας για να την κάνουμε ένα καλύτερο μέρος για όλους. Όλα έχουν να κάνουν με το ταξίδι και με πολλούς τρόπους η Νέα Υόρκη είναι η σύγχρονη εκδοχή της Ιθάκης.

Και πριν αποχωρήσω, θα ήθελα να πω δυο λόγια για την ψυχική υγεία! Κατά έναν περίεργο τρόπο, μπορούμε να είμαστε ευγνώμονες στην πανδημία COVID-19, που βοήθησε στην καταπολέμηση του στίγματος της ψυχικής υγείας. Πρόκειται για ένα πραγματικό ζήτημα, που υπάρχει παντού γύρω μας, σχεδόν σε κάθε οικογένεια, και πρέπει να αισθανόμαστε ελεύθεροι να μιλάμε γι' αυτό και να συμβάλουμε στην ενίσχυση κάθε προσπάθειας, που καταβάλλεται για να βοηθήσουμε στη θεραπεία, στην πρόληψη, στην έρευνα κ.λπ. Από κάθε άποψη, το οφείλουμε στους πιο ευάλωτους, στους εαυτούς μας, στην ανθρωπότητα.

Σας ευχαριστώ και διατηρήστε την ανθρωπιά σας!